

Eva Hazdrová-Kopecká: Pozůstalost Josefa Proksche a nově objevené prameny.
Diplomová práce UK FF v Praze, 2006, 83 strany. Oponentský posudek

Předložená diplomová práce Evy Hazdrové-Kopecké je věnována významné kapitole z dějin pražského hudebního života 19. století, tj. hudebnímu ústavu (*Musikbildungsanstalt*), který roku 1831 otevřel v Praze Josef Proksch (1794–1864) a osobnosti jeho zakladatele. Je rozdělena – nepočítáme-li úvod a závěr – do čtyř kapitol či oddílů. V prvním oddílu (kap. II.) podává autorka životopis Josefa Proksche a stručný nástin historie jeho ústavu až do jeho zániku na počátku 20. století. Opírá se přitom o vydaný pramenný materiál (práce R. Müllera z r. 1874) a o existující (vcelku nepočetnou) literaturu k tomuto tématu. Druhý oddíl (kap. III.) přináší důkladný rozbor dosavadního stavu bádání a hodnotí obraz Josefa Proksche v hudebních slovnících a encyklopediích, v pracích o dějinách hudby a hudební pedagogice 19. století, v monografických a časopiseckých studiích i diplomových pracích. Autorka zde – jak je zřejmé a jak sama v úvodu naznačuje – vydatně těží ze své někdejší proseminární práce.

Jádrem nyní předkládané diplomové práce jsou následující dva oddíly. V kapitole IV. autorka popisuje a shrnuje dosavadní výsledky svého pátrání po osudech pozůstalosti Josefa Proksche resp. jejich jednotlivých částí, dochovaných dnes pouze torzovitě a uložených v několika pražských i mimopražských institucích. V závěru popisuje okolnosti, za jakých roku 1999 objevila či spoluobjevila na půdě archivu Pražské konzervatoře další, do té doby nezvěstnou, část zmíněné pozůstalosti, a připojuje soupis položek, které jsou v ní obsaženy. Kapitola V. potom referuje o zatím nejnovějším pramenném nálezů v podobě katalogu žáků Prokschova hudebního ústavu, k němuž došlo v září 2004 v téže instituci. Připojuje popis tohoto pramene a předkládá v tabulkové podobě soupis jmen žáků, který je jeho součástí.

Těžiště práce Evy Hazdrové-Kopecké spočívá tedy v heuristice – v podrobném zmapování dochované pramenné základny a stavu jejího zpracování, a především pak v popisu a částečném zpřístupnění nově objevených pramenů. Je třeba zdůraznit, že se za tím skrývá mnoho hodin namáhavé a náročné práce, a ocenit výsledky, k nimž prozatím autorka dospěla. Po stránce formální a technické je předložená diplomová práce zpracována pečlivě.

Autorka zná a respektuje základní pravidla pro popis pramenů, stejně tak jako pravidla pro citace a bibliografické odkazy.

Z nedostatků a/nebo nedopatření, na které jsem při čtení a posuzování této práce narazila, si dovoluji výslovně upozornit na následující:

- Stav bádání (literatura, s. 14): Mezi zkoumané slovníky a encyklopedie by bylo dobré zařadit i „nehudební“ lexika, tj. zejména Wurzbachův *Biographisches Lexikon...*, dále *Ottův slovník naučný*, apod.
- S. 18 aj.: Přepis (tištěného!) kurentu do latinky obsahuje četné chyby
- S. 21: Roku 1880 již ústav nevedl Theodor Proksch – datum jeho úmrtí (1876) je správně uvedeno na jiných místech této práce

Vzhledem k tomu, že se v žádném případě nejedná o nedostatky zásadní povahy, mohu závěrem s potěšením konstatovat, že práce Evy Hazdrové-Kopecké splňuje nároky, kladené obvykle na práci diplomní, a může být proto přijata k obhajobě.

V Praze 25. 5. 2006

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.